

KLÓFIZETÉSI ÁR:

Egyes évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.

Egyes szám ára: 45 krajczár.

Előzetesul csupán a kiadóhivatalnál lehet
B-Gyarmaton.

Előzetesul pénzek, reklamációk és hír-
detések a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap szellemi részére s a nyilvántar-
vathoz minden külföldi és szer-
kesztőhöz küldendő.

Hirdetéseik díja: öt határozott posztus
6 kr. — Nagyobb és többeszeri hird-
etéseik jutányosabb csökkentéssel.

Helyeg minden belkötésnél 20 kr.

Nyilvántar germond sor 20 kr.

B-Gyarmat jun. 17-én.

A választások jua. 21-én megyénkben bo-
losznak jelezve s immár nincs alkalmunk és
időnk arra, hogy subjectiv tekintetből párt-
állást foglaljunk el egyik vagy másik jelölt
mellett.

Az eredményt már előre közölhetjük, —
s ez az, hogy lesz 4 kormánypárti, 1 függet-
lonsági és 1 mérsékelt ellenzéki képviselőnk.
A névsor ez: Hanzsly László, Szakáll Ferencz
Török Zoltán, Br. Rozner Ervin, Boniczky
Árpád, és Huszár István, vagyis 3 régi 3 új tag.
A választás eredménye megfelel a megye po-
litikai érzületének és hitvallásának, mert me-
gyénk 4/5 részben a szabadelvű kormánypárt-
hoz, 1/5-öd részben a függetlenség és 1/5-öd
részben a mérsékelt ellenzéki pártok tartozik.

Jobb szeretnők, ha megyénkben mérsékelt
ellenzék nemis volna s inkább 2/3 részben a
függetlonsági elvek körül csoportosulának a
választók. Megyénk mindig a liberális megyék-
hez tartozott s a multi traditói még élénk em-
léktünkben vannak. Hogy a szíriai kerület a
mérsékelt ellenzék élelmessége által tévútra lett
vezetve, az bizonyos, mert hisz ráfogták ám,
hogy a mérsékelt ellenzék az a híres balpárt,
melynek Tisza Kálmán adott népszerűségi nevet
tekintélyt és sulyt. Ez a párt most a kormá-
nyon van, mert arra alkalmas de a mér-
sékelt ellenzék soha sem lesz kormánynon.

Az egész mérsékeltkedés egyszerűen pri-
vát dolog, az Apponyi Albert et consortesek
privát dolga, hát végezzék el ok maguk, s ne
akarják a választók: uszály hordozásra, meg
privát érdekek szekereinek tolására és voná-
sára felhasználni, más szavakkal élve: lóvá
tenni. Amiért, hogy Apponyi Albert gróf Tisza
Kálmánnak ellensége, miért legyenek azok a
választók is? Hiszen a választók, sem minisz-
terelnökké, sem miniszterekké lenni nem akar-
nak. Az Apponyi Albert ur dolgában miért
öröklőnek meg magukat? Hiszen Apponyi Al-
bert ur nekik sem testvérük sem komájuk: azt
meg, hogy Tisza Kálmánnal jobban tudna kormá-
nyozni, az országának öt-hatod része nem hi-
szí el, hát az egy hatod rész meg miért hinné?
Azért mert Apponyi ur mondja? Hiszen ha
miniszterelnök akar lenni, csak nem mondhatja
hogy: Tisza ugyan jobban kormányoz mint én
kormányoznék, de azért csak engemet vigyetek
oda, mert én is szeretnék már egy kicsinyt
kormányozni. Sőt többet mondunk! Mi tartjuk
Apponyi urat olyan ószinto embernek, misze-
rint nem csak állítja, de lelke meggyőződésé-
ből hiszi is, hogy ő különb ember, mint Tisza
Kálmán. Én is hiszem, — mondja neki Ho-
ránszky Nándor meg Abrányi Kornél, do mi-
kor hát az öt hatodrészes nemzet, az nem akarja
elhinni. Pedig szó nincs róla, hogy ne beszé-
lőnk, vagy hogy ne írának nekik eleget, sőt
kezdünk félni, hogy talán nagyon is sokat, és
hogy talán attól kezdenek elszaladni. Az a
nagy önkínálgatás nem is igen áll jól senkinek
kivált ha nem is valami nagy a hozománya.
Olyan menyasszonyt, mint Apponyi ur, a ki
egy hatodrészes vagy talán nyolczadrészes
nemzeti bizalommal akarna beleülni az ara
vagyonába, — plano, mikor érdekházaságról
van szó, — nem hiszem, hogy szivesen látná-
nak a hitelezők. Hiába mondja azoknak Ho-
ránszky Nándor, hogy itt nem lehet más so-
gitség mint egy Apponyi-Horánszky minisz-
terum: nevet arra a hitelezők csoportja. Azt
nem lehet ám ígéretekkel felülteni. Sem azt
nem hiszi, hogy a mai rossz helyzetnek Tisza
Kálmán az oka.

És most eszünkbe jut szegény istenben bol-
dogult Simonyi Ernő, Olaszországból jött ő haza
felő. Trisztában kiszállt és kísért egy barátjával
a hajógyárba. Persze, hogy politikáról beszél-
gettek. Az a baj, — mondá ő, — hogy most
mindig bő esztendő, magas árak vannak, és

a „leakpárt“ magának tulajdonítja az érdemet.
Az ellenzékre nézve az lenne jó, ha megfor-
dulna az időjárás, mikor aztán mi állnánk elő:
hogy ime nözzétek, most érzitek már, vajjon
meg lehet-e élni egy ilyen kormány alatt? sat.

Hát ezeknek mindkét eszembe jut, mikor
a mai ellenzék csakugyan felhasználja az al-
kalmit, hogy a kormányzásnak tulajdonosítsa
a szorult viszonyokat akkor, mikor 14 forint
helyett 3 forint egy mázsa buza és 60 forint
helyett 25 forint egy közönséges tehén. Mikor
a gazdának nincs jövedelme és másnak nincs.

Hanem perazo a Simonyi jövedelme azért
nem ment teljesedésbe. Akkor ugyanis azt be-
széltük, hogy azért erős a kormány mert az
elemek is segítségére jönnek s ime most? Az
most miért erős?

Azért mer nem vágyakozik az ország újabb
tapasztalatlan emberek után. Csak méltóztat-
sának előbb a maguk kenyerén praktizálni és
majd Tisza alatt, mert hát, ugy is a lesz ab-
ból — s ha egyszer tényleg jövenek a miről
ma csak beszélgének, ám akkor foglalják el
a kiérdemelt állást azon közbizalom folytán,
melyet ilyenképpen, már t. i. amint most akar-
ják, hamarosan kiűnni, avagy kioroszakolni
nem lehet. Nem lehet ma már azzal hódítani
hogy ime jó a termés, jó ára van a búzának,
azért nem birunk többégre vergődni. Avagy
nincs termés nincs ára, mindenki hivatalnok
akar lenni, azért nem birunk többégre ver-
gődni. Amint, hogy a tapasztalás az előbbi
állítást megzavarta, éppen úgy megzavolja
ez utóbbit, hanem ama meg nem ezafel, aza
következő:

„Kárán tanul az ember.“

A mai kormány, mikor a kormányzást
átvette, éppen oly tapasztalatlan volt, mint
amilyen most egy Apponyi kormány lenne, de
a mai kormány ma már ott áll, ahol egy
Apponyi kormány tíz év múlva állhatna s így
a kormányt a mai kormány kezéből kivenni
és Apponyi-kormány közébe tenni annyi lenne
mint a tíz évi tapasztalást könnyelműen el-
dobni, pusztán azért, hogy Apponyi Alber-
tnek tegyünk vele szíveséget. Az Apponyi-ér-
deke nem az ország érdeke.

„Tollit te, qui non novit“

Egy elhalgatott toaszt.

Ily czim alatt közöli lapunknak a „Losoncz és
Videke“ burgó birák Keményi Károly tollából egy
czikket, mely háár — szerencsére — többé nem acy-
jellegű, de az abban foglalt meggyőző elvi igazságok
kedveért érdemesnek találunk azt lapunkban is repro-
dukálni.

(Nyílt levél a szerkesztőhöz.)

Tisztelt Szerkesztő úr! Nyolcz napja már, hogy
hazatért Losonczról s így a legkritikusabbgáncsoló
nem vonhatja kétségbe, hogy (bocsánat a némileg tri-
vialis beszédért!) az ott magamba szedett minden má-
mort rég kihalhattam; csak igazi lelkesedés, a felel-
tőtlen szp. emlékek tulajdonítandó tehát, ha én most
tollat ragadok, hogy lerajzolj becsületbeli tartózkodást
Losoncz város hatósága, és egész művelt közönsége
iránt.

Eszembe volt ez már a plinkósd-hétfői fényes ká-
zsed alkalomával, és még mielőtt Losoncz nagyérdemű
polgarmestere Pokorny Gusztáv úr csekély személye-
met éltető, hogy szállt mintegy B-Gyarmat iránti jó
indulata és megtisztelésének adjon kifejezést; s ha
mégis hallgattam, annak oka kevésbé rejlik a hatal-
mas teremnek hangommal arányban nem álló volta-
ban; sőt abban sem, hogy az én szorosabb értelemben
vett kedves házi gazdám, Kovács Ferencz, kir. köz-
jegyző úr, kibez a szót intézni szerettem volna, tőle
nem féggő okok miatt távol volt a banketöl; de hall-
gattam főleg azért, mert mint B-Gyarmat város bírja
ezen minőségemben lehetetlen lett volna, hogy minden
bódolatom és tiszteltetm mellett is egyet mást ne mon-
djak a jó losonczinak, amiket — mint házi perpat-
vart — egy más között nemcsak elmondhatunk, sőt kell
is, hogy alkalomadtán elmondjuk; de a miket az egész
világ piacára vinji, dubra verai szükségletlen, sőt ta-
pintatlan volna; mert mi köze B. pest, Győr, Koloss-
vár, S. eged, Veszprém, Debreczen, Szolnok, Solme-
czbánya, vagy más városok képviselőinek ahhoz, hogy

B-Gyarmat és Losoncz között évek óta mily hatalmas
bár még nem elkieseredett kacsapó pör folyik.

Egyen azért, hogy e pör elkieseredett ne is
fajuljon, szótlan volna ha magunk között vagyunk és
ezülok most, midőn az illendőség adósságum lerovására
készt, s midőn az „Emléklapok“ 4 ik és utolsó szá-
mát tekintendő „Losoncz és vidéke“ is már szűkül-
destt. A gondolkodók pedig már kétségkívül el is ta-
lálják, hogy én a megyei székhely kérdését értem a
mi kacsapó vitánk alatt.

Mert hiszen Losoncz, főleg azért, nem csinnált
belőle titkot, hogy Nógrád vármegye székhelyét minden
áron szeretőn saját kebelébe teszi át.

En azonban e kívánságot már akkor is jogtalan-
nak és indokolatlannak tartottam, midőn még nem va-
lek Balassa Gyarmat bírja; jogtalan, mert ha már
középpontul van szó, akkor egyedül Szécsény városa
az, mely helyzetével fogva tekintetbe vételi igényelhet;
de indokolatlan is, mert azon körülmény, hogy a me-
gyei székhely csak egy ugynevezett — „nagyközse-
g“ fekszik, melynek székhelye, az közepi község, az
regáléja, erdei, „Vigadó“ ja, so gyári nagy ipara, mint
Losoncznak — nincs, mondjam, minden körülmények
a szék áthelyezéseére elegendő indokul nem szolgálhat-
nak, már csak azon egyszerű oknál fogva sem, mert
az említett, tagadhatatlannul nagy előnyök nélkül is a
vármegye közönsége, a különben fejlődött kátelekdei
csokizók birtokában, zavartalanul és akadály nélkül
teljesítheti a közférőket illető feladatát.

Es tessék körültekinteni kisse a világban, ha nem
is éppen az Atlanti tengeren túli új világ, például az
északamerikai Egyesült Államokban, mely státusoknak
bölcs megalkotói már előre azon irányelveket tűzték ki
az egyes államok székvárosai megalkotásánál, hogy
azokat rendszerint a természetből kevésbé megalkotott
pontokra helyezik el, hogy ilykép a haladás, az emel-
kedés lehetősége ott is és főképp az adminisztráció ál-
tal nyújtott kedvezményekkel mosdítások elöl.

De nézzünk csak Európa egyes államai között
körül; ott van Anglia, melynek fővárosa az országunk
délkeleti határvicósán fekszik; ott van a moskoviták
nagy birodalma, az északnyugati határponton fekvő
Szentpétervár fővárossal; ott van az osztrák birod-
lom, melynek székvárosa Ausztia szélen; ott Szerbi-
ának Belgrádja, szemben a mi Zimonyunkkal! Jut e
vajjon ez országoknak azért eszébe, hogy a kormá-
nyzó székhelyeket beljebb az ország szívébe helyez-
kék? És hátrányos volt e rájuk nézve, hogy ott ahol
van, fekszik székvárosuk? Ellenkezőleg! De nem aka-
rom, hogy túlbosszúra terjedjen pohárköszöntő, és
így hallgatok azon előnyök fejtegetéséről, melyek az
országok vagy vármegyék közönségére sokszor éppen
azon helyzetből származnak, hogy székvárosaik szélen
feksznek.

Histén a kék-az építészeti technikát vagyis inkább
politikát nemleg ismerik, azok tudni fogják azt is, mit
jelentenek az egyes nagyszabású épületeken az úgy-
nevezett „jezsuita-fogak.“

No meg aztán sok is lenne talán, ha Losoncz
377,560 frtra rögő passzívához hamarosan még vagy
ugyanannyi öszereget csatolna; mert hát a vármegye-
ház és a vele járó, vagy szintén elkvánt kir. törvény-
szék és fogház építése önyibe kétségkívül kerülne.

Es volna e lelkük a különben is sokszorosan sze-
rencsés, boldog losonczinak a szegény balassa-gyar-
matiaitól még azon kérdés jut, vagyonosodási állapot is
elvonni, amivel jár a székhelyi állapot? A mi sze-
gényeségünknek, tudják önk, hogy nem mi vagyunk
az okai, és így ne appelláljanak a szentírás amas
ígére: „Amen, amen dico vobis, qui habet, dabitur ei;
ab eo autem, qui non habet, et quod habet, auferetur
ab eo.“

Hagyják tehát abba azon borsófoldek miveltését,
a melyek termékei bivatra lennének a vármegye há-
zát Balassa-Gyarmatol 47 kilométerrel feljebb, vagyis
Losonczra elguttatni.

Ezen reményben kétszereze örömmel ragadom meg
az alkalmat és éltetem Losoncz városának igen érde-
mes nagyratörő előjárását; polgárosodott, vendég-
szerető egész közönségét!

Eljén köztünk a testvéri jó egyetértés!

Keményi Károly.

Uszodai fürdő B-Gyarmaton.

Elismert tény az, hogy az egészségek fenntar-
tására és ápolására nem bizonyult semmi hathatósab-
nak mint a fürdés. A fürdő használatra kapcsolatban
az uszással éltetőleg hat egész lényükre, mert a be-
teges vagy lankadt szervezetet élet erőre támasztja,
iszomrendszertüket megacéfolzza, sőt az ifjú korban a
testi fejlődésre legdúsabbb testgyakorlat.

Egyen azért megdöntethetlen igazság az, hogy für-
dők hiányában égető szükséglet éreztünk, midőn egész-
ségügyi tekintetben létünkrol és ifjúságunk életképes-
ségéről szóltunk.

Fürdő tekintetében alig akad provinciális város,
melynek oly szomorú viszonyai lennének mint váro-

sunknak. Nincsen fürdők, sem uszodák. Ugy telen mint nyáron nélfürdöznek a fürdők — csak a tikkasztó nyári forrásoktól kényeztetve nagy lárdasággal nem gyalogol ki a közönség az Ipolynak távolabb eső szabad fekvő partjaira.

Helyzetük tarthatatlanságánál fogva legesélyesebb szükségét pótolva egy-egy fürdő mely az évek minden szakában megfelelően a közönség igényeinek. Az ilyen fürdők felállítását mint tudjuk egyeseknél mint terv már folyamatban van. Ha azonban ily költséges intézkedések megvalósítása anyagi viszonyainkhoz mérten meg nem valósulna, nem hagyunk fel további reményeinkkel. Tovább szöve eszméinket állíthatunk uszodát is B-Gyarmaton!

Az Ipoly kedvezőtlen természeti viszonyainál fogva ez merésznek látszik ugyan, de kitartó erővel, közös érdekekkel ezen eszmének tevényt adhatunk. Oly fürdők lenne az mely különösen a gyermekvilágnak alkalmas szolgálna az anyira szükséges órák elajátítására, másrészt a fürdők közönségnek is szolgálna.

Örvendetes, jelesbetem, hogy oly alapos remény nyel meg nem volt: alkalomuk uszodával bírn, mint legközelebb örvendetesen jelesbetem, hogy a napokban városunkban idözött Kurányi József úr az esztendőm uszodának kiváló szakértésű tulajdonosa. Korá nyi úr e szakban mint kiváló tekintély oly előnyös ajánlatokat tett egy helybeli uszodának felállítására nére, mely az Ipoly kedvezőtlen fekvésénél fogva csekély anyagi támogatás mellett is elfogadhatónak bizonyul. Hogy mi tekintetben tett ajánlatokat és föl tételeket azt legközelebb közöljük.

Legyen hite tehát ezen intézménynek minden polgár, karolják azt fel különösen a város, hatóságok, testületek és akkor együtt ez erővel oda fogunk hatni, hogy csekély anyagi előzásokkal birtokában leszünk oly uszodai fürdők, melytől nemcsak testi egészse günk hanem nemzedékünk életképessége is függővé vák tőve.

Magyarosodási ügyünk.

Az „ember tragédiája” az úr eme szavaival vég ződik: „mondottam ember: küldj, és bízva, bízal.” Maudatum ez, melyet a világ egy nemzete sem vallhat magának anyira, mint a magyar.

Ha végig nézünk eseménygazdag multunkon, történelmünkön, valóban megbáto példáját látjuk nemz etünkben a lértéti küzdelemnek, a munkálkodásnak; de egyáltalán a jó gondviselés kedvezésének is. Más nép annyi viharral, csapással szemben, mint a magyar, esztény nemzettel érte, megemésztett volna. Lármáson kellett e népek utrakélti zaklatott órázából, a míg Munkácsnál kinyitványlathat azt, hogy talált boldog, új hatázt. Bátorra resztit fegyverrel, resztit politikával e aszt föld elfoglalását, az után megéok évig kalandoztak ócsinok Európáson, míg párszor véres fölvi visszaverve, belátták, hogy ily uton haladva, az lesz soruk a mi bunn és avar ócsinok volt, a megemésztés De mártazáról meg az ellenük irányuló általános ellenesség Áramlatit is arra kényszeríték őket, hogy a meddő, e csak nemes verüköt apasztó barcok helyett lássanak inkább államuk szervezéséhez, polgárosításához.

Élő dolgok volt a már akkor csekély kivétellel egészen keresztény Európa vallását, a keresztény vallást évenként. Istenem! hol lennének ma nemzeti nyelvűkkel, ha a keresztény vallással nem plántáltak volna át a latin nyelvet is nem csak a vallás, hanem a politika nyelvét is. Mily nagy boldas volt ebben Európa államait követni; mert a mily közönsé volt e dolog azokr: nére, bírák már ak akkor a menyire, anyira fejlett nyelvre, de mindenesetre tekintélyes egy nyelvű népesség; ép oly káros következtetés volt az reánk nére. Keservösen érezük ennek káros gyümöcsét még most is, a aligha ez nem lesz vesztünk előbb több.

Mentí különben a jó ócsinok az, hogy az ócsinokben még nem volt nemzetiégy ügy, a hogy még akkor diplomaták nem igen termelték kóztuk, hanem a vallás szolgáival együtt jó részben kívülről kellett azokat beedegetni.

De lássuk, miként gazdálkodtunk a nemskára le járadó év ezred alatt ömágyarságunkkal. A történet írók óráz azerre teszik az Álmos vezérrel aszából beköltözött magyarok számát. Ha ehhez hozzá vesszük Atilla hunjából Erdély mai esztékly földjén vissamaradt a huszonötzserre lelt huszmagyart; eredeti számunk órázshuszonötzser volt. Ellenességünk aligha magunk iránt való kedvezéssel nem valódnak, ha a magyar elem számát ma megítéskészítéserre 6.300.000 re teszük pedig már emberiségét szempontból is, inkább százezreknél kellene feleltünk.

Boldogoknak mardhatnók magunkat ha eme 6.300.000 magyar valamennyie a beköltözött ócsin származéka lenne mert ha lefolyt viszonyosság teljes 993 év alatt megítéskészítéserre magát a magyar faj reményünk le bána, hogy a bekövetkező vára várt valódi civilizáció némileg helyre ütheti a multak e részben való kárát.

Felfogásunk, birtokunk nem lenne bű, ha a mostani magyarság számbavételével figyelmon kívül hagyók a bent maradt ócsinokokat, úgy az e föld vonzó ereje mint a magyarok ócsinokcsere természetével fogva állandóan ide költözködő e nagy részben megmagyarosodottak igen nagy számát. Attól tartok, hogy ha eze ket mind lezámítanók a 6.300.000 magyarból, talán az eredeti számunk sem lenne meg.

Különben nincs ebben semmi csodálni való, mert ha végig pillantunk a lefolyt viharos századokon nem azon fogunk csodálkozni, hogy ily kevesen vagyunk, hanem azon, hogy még egyáltalában létezzünk.

A három évig tartó tárdalulás után vizsátérő be cseletes, jó lelki Béla király csak hegyeiről folyamairól ismert országára, melynek csak azon lakosság töredéke maradt meg, mely vadak módjára az erdőszegekben, hegyekben, a hozzá nem férhető sivatagokban hujdokolt. Ennél talán még végtetesebb volt a törökura-

lom nem ugyan a törökök kegyetlenebb természeté, hanem aralmuknak 160 évig tartása miatt Felelte asztét stomori korak volt ez: Alatta magyarságunk, hazánk nem hogy előbbre vitte volna fejlődését vagy abban megállapodott volna, hanem talán századokkal esett vissza A folytan dúló harcokban nyelvünk menedék helyei, az ócsinok elpusztultak. A nemzet országa elvészett, vagy láncokra fűző elharcoltatott.

A bol villangásokból csak a Dicsa György fele szocialistikus, vagy inkább agráris mozgalmat hozom fel, mely ismét vagy 50.000 magyart vitt sirba. Méltán megíratható esztendő eseménye ez is multunknak. Kedvező körülmények közt, az az ócsin lefolytatgy esztad alatt megnyílt előbbre vitte volna ócsin hanem következtése is magyarságunk ügyét.

A többnyelvűség talán semmivel veszélyesebb az Államok életére nére, mint a sok vallás; főleg ha a nép még bizonyos fokú előlételekben, hátra maradtóságban élnek. Mintha nem lett volna ontig elég a már itt lévő 3—4 vallás. Kérdésül megidéyomult a reformáció is, hogy az szíre, növeje a vizsátérő, egyenlőségét (A reformáció mindenbű bonyomult. Szerk.)

Máig is rejtély hogy mért látszottak, az látszanak Luther számos követői vallásuk nyelvének a tót nyelvet tartani, míg kalvin hívei e méltóságra a szép magyar nyelvet emelték. A mily mértékben terjedt az előbbiek vallása, ép úgy foglalt mind mind nagyobb tért a tót nyelv, vagy a bol már megvolt, legalább is jól megismosodott. Elfoglaltatón mondhatjuk, hogy mi sem álpolja meg még mindig jobban a tót nyelvet, mint a lutheranizmus; a tisztelt az igen sok kivételnek bizony hazafisága sem tizenbű próbát.

Azt mondja a hagyomány, Nótinc: Agárd, Bánk, Bodony, kúszegeket a lutheranizmus tette tótta. Közölök Nótinc újból katolikusnak lévén, benne jó rég meg indult a vizsámagyarosodás Emé hagyomány valószínű is, mert a mondott tót ajtó kúszegekben számos, igen szép magyar családnev van. A nagyobb számú e tót származásra való családnevek tulajdonosa valószínű leg egyhásk végele; szervezése után verődtek ócsin vallásosoknál elvöl még a katolikusokul maradtak a hason vallású többekhez szegődtek.

(Folytatás az vége következik)

Vérési Csábor

Gazdaszat.

Jegyzőkönyv a szécsényi gazdasági egylet választmányának 1887. évi május 22-én tartott vándor gyűléséről.

Az előre hirdett napon a zord szélis idő dacára már 8 órákor gyűlekeztek az egyleti tagok és meghívott gazdák, rövid idő körében indult a Sipek felé, bol a vándor gyűlésen a következők jelezték meg: Balás Antal egyleti és gyűlési elnök, Lehotszky Dező Budapest kerületi filloxera felügyelő, Krivácsy Antal, dr. Szegvár Pál, Balás Vilbald, Balás-József, Horváth Danó, Vancsó Béla, Pokorny Pál, Piáter Sándor, Teresztyánszky István, Hoffmann Ignác, Berzevics Béla, Dubravicsky Ádám, Trajer Mihály, br. Rozner Ervin, Baross Árpád, Göttsch Lajos, Krúdy Pál, Ungár Ede, Seredy Lipót, Márkus István, Ágner Dániel, Révay Sándor egyleti titkár, két vanczeller a nehány telkes gazda.

A gyűlékezés idején az illás megkezdése előtt Balás Antal és háziaszonyi minőségében is főmó tapintató s lekötelezőn kedves monorú neje valódi tiszta magyar vendég szeretettel fogadták az érkezőket, majd az idő enyhebbre fordulván, Balás Antal mint egyleti elnök a kért nagy gonztegyefa Árnýkában megoyította az ülést.

Mindenekelőtt ismételve üdvözölte a megjelent érdeklődő gazdákat a szán előadta a fontos okot, mely őt e vándorgyűlésnek éppen Sipeken való megártására indította. Válaszok helyett állott be — úgymond — a szőlős gazdák nére a filloxera gyors terjedése által, melynek fájdalom, már a sipeki szőlőkben is feltűnt pusztító működése. E elhatározta, hogy megküld a vésszel és ép eme közölemény módjának elajátítása s gyakorlati bemutatása szőlőből lelt tépeket a magas kormánytól, hogy Lehotszky Dező Budapest kerületi filloxera felügyelő úr ennek eszközölése végett küldje. A kormány szívesen engedett a kérelemnek, miért is a szabály előadást megelőzőleg indítványozta, hogy e szívesegéért a magas kormánynak jegyzőkönyvkönyvvel kiadott szavazással, mi egyhangulag elfogadtatván, felhívta meg a jelenlevőket, hogy hozzá és a kiküldött úrhoz tartozkodás nélkül intészenek kérdéseket, azán előadja, hogy kedvetben nagy volta passzívítás a szőlős gazdák közt, mert a filloxera irtai számos javaslatnak dacára lehetetlennek látszott, most azonban constátálva van már, hogy lehet védekezni a veszedelemnek szemben, minek négy módja van; az első: elárastás által, ha lapos talajra ideig leesen vizet lehet vezetni;

második: székkelleggel való gyérítés által mi a kártékony rovar pusztító elterjedését gátolja, harmadik: direct termő vagy ócsin által nemestendő amerikai vesszők ültetése s megbonvítása által, végül

a negyedik: homokterületlek beültetése által, mert ki van mutatva, hogy 75 000 quaterat tartalmazó homokban a filloxera meg nem él.

Ezen módok közül általános s különösen nálunk alkalmazható csak az amerikai vesszők ültetése és a gyérítés lehet, az első azonban lassú és költséges, míg az utóbbi a tökély termőképességet folytonosságban tartja, ennek ismertetése végett az szót a filloxera biztos úrnak adja át.

(Folyt. köv.)

Városi közgyűlés.

Közzétett tartott: B. Gyarmat város képviselő testülete jun. 11-én Keményi Károly városbíró úr elnök

lete alatt, melyen több fontos ügy intéztetett el. Így az 1874. XXX. t. cz. 74 § értelmében a képviselő választási aktushoz városi képviselőktől megválasztottak: Keményi Károly városbíró és Ticsinethy József jegyző.

Az itteni börtöndégek megkezdése asztól, hogy a börtöndéktanya több tiszti helyiségeket főlepe szaktural ellátással s kifestéssel a szerszámai pontokkal szemben figyelembe nem vételeit, ellenben az aprób javításokra az engedély megadott. Azon megkezdése nek sem adatott hely, hogy a népfelkeltők felszerelésre nyíró alkalmazott szobák ajtó és ablakait vasal bevonat fatáblákkal ellátassanak.

A gabella Általános figyelmet kellett Szécsényi Sámuel mézárónak az alsópáhóztól ültetési s onnan véleményezés végett a városbű is áttett kérvénye. Szécsényi ugyanis azt panasztolja, hogy az itteni iszraelita hitközség, jövedelmei fokozása végett, a kóser bűmérés jogot csakis Doman és Szeizinger mézáróknak adia ki 2710 frírt, s így panasza kövérült a most mérhetvén, ez által teletmes kára van. Panasza előadja azt is, hogy szálal, mert az iszraelita hitközség ily túlzottan mag. era (2710 frít) felszigazta a gabellát, a két mézárós cég (Doman és Szeizinger) a bűt kénytelen igen drágán elárastani, ug, hogy míg más városokban 1 kítő bű ára 36—40 kr, addig nálunk 45 kr.

Az alsópáhó igen helyesen, megbágyta a járás szolgabírónak, hogy Szécsényi panasza kérvénye tárgya vizsgálatot esztőlöljön, s követelje b az isz. hitközségbol azon állítólóg kormányhatóságul jóváhagyott hitközségi szabályrendeletet, melynek alapján az isz. hitközség jogostitva van a kóserbűmérés jogot monopólistálni, s a szaktit csak ott alkalmaztatni, a hol leg többet fizetnek. Az alsópáhó egyezserszím felbírja B-Gyarmat város előjáróságát, hogy arra nére, vajon az 1864 évi XVII. t. cz. 53 § aban előrt cetek alkalmazásnak van e helye vagy nincs? véleményes jelen test legyön.

Igy jött a gabella kérdése a városbű, hol azt lehet mondani, nagy igazsággal tárgylták a dolgot. A kóserbűmérés egydaránság bűbeadásának történetéhez hozzátűlt Elfer Ede, az isz. hitközség alelnöke azonban mitán belátta, hogy a szolgabírólt kedélyeklet csatláplítani nem lehet, a gabella túlfizetését maga is jogtalannak ismerte be, anyira jogtalannak, hogy az isz. hitközség gyűlésén, melyen a bűbeadás 2710 frírt megtörtént, jelen sem akart lenni, nem is volt jelen. De hogy menyire jogtalan ezen monopólium, tudatja ezt azon körülmény, hogy Szécsényi kérvényéhez csatolva van egy nyilatkozat, melyet mintegy 50 iszraelita polgártársunk írt alá és sürgeti ezen monopólium megsztűntetését s így a bű árának leszállítását.

Mely figyelemmel halgata végig a képviselő testület Reményfy József beszédét. Reményfy utal először is az alsópáhó bívatkozott 1864 évi XVII. t. cz. 53 §-ára, mely kimondja, hogy a 2 od fokú iparhatóság (alsópáhó) jogostitva van az esztben, ha valamely kúszegben a bűmérés állandóan biztosítva nincs, rendkívüli intézkedéseket megteszi. Ha asztörtent vesztük egymond ezen törvényt, úgy jelen esztben „rendkívüli intézkedés” az alsópáhó nem volna tehető, mert az itteni mézárósok kétszer annyi publikumot is képesek volnaok bűssal ellátati. A törvény szellemé azonban az hogy a népek bűssal való ellátása biztosítandó; már pedig, ha a bűs oly méreg drága, mint B-Gyarmaton, úgy a nép a bűs elvezetétől el van zárva. Mi következik ebből? — hogy népnélk el csenvezésedik, elsatnyul munkára kúptelen lesz, productivitásuk elvész a bad kötelezettségének sem felelhet meg. Mondjuk ki, egymond ószintén, ennek a zaidóság az oka. Nem elég hogy az általunk alkotott és nagy áldozatokkal fenntartott iskolákat ellepi, csak azért, mert amaga felekezeti iskolájára áldozni nem akar, hanem közevetre meg a keresztényeket is megadástatja a gabella által az iszraelita hitközség cseljárja. Más hisfelekezetek ezt nem teszik s felekezeti terheiket ömaguk viselik s becsülettel felelnek meg kötelezettségének. Hová fog ez vezetni? Óda, hogy a zaidóság maga fejleszti az antisemitizmust. A dítványozva tehát, hogy az alsópáhó indokolt feltérjeztés tésének, amelyben a kóserbűmérés jogt monopóliumának eltörlése sürgettesek, indítványozva tovább, hogy amennyiben az alsópáhó a létező bajon nem esztigene a monopólium folytán a bűs ára le nem asztá lltatnók, úgy a városban az iszraelita hitközség, az alsópáhó és filkapszának megállítására társadalmi uton mozgalom indítassék.

Az indítvány nagy lelkesedéssel egyhangulag elfogadtatott.

Szécsényi. Szombaton f. hó 11-én került szíre Jókai-Strass nagy operettje „Caigány bár” Csalátszik, hogy a város és vidékének színpártoló közönsége az alkalmból találhat adott egy mának, hogy Bécs színházban az ócsin esztették kózt legtöbb sikert és előadást nyert ezen színpártoló operettel megismerkedhesek — Az előadás-amenyit és a mi színpártolóvárszánkban a díszletek és a bizonyos eszték nélkülözésével eladható volt, — vég sikerrelnek mondható.

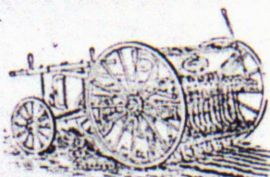
A szereplők közül első sorban Ráca Gyula (Barinkay Sándor) kell kiemelendők, ki ezen magas tenor partitúráit bravúrral énekelte mi a nagy közönség nem egyarával odaszóla hozta. Ráca hangjában minden kellék szempontul, ami egykötő tenor hanghoz szükséges: erő, hajlékonyság, kristálytisztaság, amely meg a felad C-sel is oly kellemesen nyitvánul, hogy szinte bámulatra ejti a hallgatót. — Igen szépen énekel és játszott Kövesdi asszony (Saff) és Kúsvai a hála Zsupan szerepben. — Kovácsky Örmény de Havasi Aranka ritég szerepe. Arany volt. A kerek megkezdése sen műveltek. Váczsary Károlytól ismét a „Caigány bár” hallgatok, de színtel kevés közönség előtt.

Hoffmá Ráca Gyula jutalomjátékul Miklóssy „Köcsinok”-ja” került szíre. Valóban megelégtet városunk közönségének irántesége akkor, midőn a színterület egyik legújabb nagytal jutalomjátékáról volt szó. Az igaz, hogy a hétfői nap nem épen alkalmas a jutalomjátékra, de az nem elég ok arra, hogy egy oly művet, mint Ráca részvételével jutalmassunk. Hogy szereplők (Kisvácsky Sándor) amíg meg magyar színpadon ferdi, a partitúráit magassága mint, az ideig nem énekelte áttönnem utolbba, azt mondhatunk is lelegetés. Az előadás utolbba hozságaritást Kovácsky asszony (Broncsos) Profai Ella a a Laura és Antal (ter) Janácsky Károli (Hoffmá) az egyarával kedvelten játszott. Kedden, június hó 14-én. Az arany pót adtak. Sajnos! az arany pót sem házótt be a rendező kúszeg, asztól nagyobb publikumot. Igaz ugyan, hogy a darab sem jobb

SCHLICK-FÉLE VASÖNTÖDE ÉS GÉPGYÁR-

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPESTEN,

Központi iroda: VI. Váci-körút 57. - Gazdasági géosztály: Külső-résztől 1696 1699.

SCHLICK-féle szabad. egyes. rayol. kettős és három. ekék.

2 első díj, aranyérem és még három egyéb kitüntetés.

SCHLICK- és VIDÁTS-féle ered. egyes-ekék kapáló, töltőgép- és porhanyós-ekék stb.

SCHLICK-féle szabadalmazott

"TRIUMPH"

sorvetőgépek.

Legnagyobb kitüntetés

a vetőgépre:

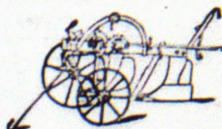
arany díszokmány a hatvani nemzet-

közi ekeversenyen.

Legolcsóbb árak. - Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Képviselet: B.-Gyarmaton Aninger testvér utrakál.

Gőzcséplők, jár-
gányoséplők, gabo-
narosták, örlőmal-
mok, takarmányké-
szítők és egyéb gaz-
dasági gépek.

Előnyös üzleti feltételek.

Sertés eladás.

Máltó-ágos gróf Crouy-banél Endre úr ipoly-szécsénykei birtokában eladó: **Poland-China** kan és kis jennői anyasertésektől leszármazó 30 drb. 1 és fel éves koca - Bővebbet alulírottánál

Mártonyi Bódog

(Vasváros).

Eredeti McCormick

gabona-aratógépek kévőkölével vagy anélkül és fűkaszálo-gépek a legjobb a világon.

MÜLLER EMIL-nél Budapest,

V. váci körút 76.

a McCormick Harv. Mach. Com. vezérigényke Ausztria-Magyar-ország és a dunai országok részére

Húzás már Pénteken!

Kincsem Sorsjegy 1 ft 11 sorsjegy csak 10 ft

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft.

10.000 ft., 5000 ft 20° o levon. || 4873 pénz-nyarant ny

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók

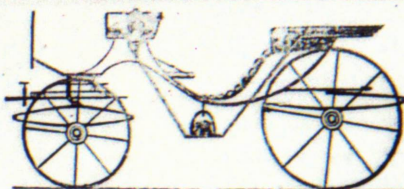
A magyar lovaregylet sorsjegy-irodájában: Budapest, Váci-utca 6. szám.

KINCSEM-SORSJEGYEK e lap kiadó-hivatalában is kaphatók.

REITTER ISTVÁN

cs. és kir. udvari kocsigyára Vácson.

Van szerencsém dúsan felszerelt raktáramat minden nemű kocsikkal ajánlani. Mind szilárd gyártmány, korszerű izlés a kivitelben, a legkönnyebb járatú tartós kocsik. **Rajsk** árjegyzékkel kívánatra bérmentve küldetnek, és **javitások** is jutányos árak mellett eszközöltnak.

Hirdetmény.

A balassa-gyarmati takarékpénztár igazgatósága közhírré teszi, hogy az intézetnél elhelyezett a elhelyezendő betétek után 1887. évi július hó 1-és napjától

éves és állandó betétek után . . . 4%
rendes felmondás melletti betétek után . . . 4%
futó illetve felmondás nélküli . . . 3%
kamatot fizet; a ezen körülményt az intézet alapszabályai 65. §-ában foglalt rendelkezésnek megfelelőleg korábbi betévi tudomására hozza azon figyelemre, hogy betéteikkel szabadságukban áll 1887. évi július hó végéig rendelkezni.

B.-Gyarmat, 1887. évi május hó 21-én.

A b.-gyarmati takarékpénztár igazgatósága.

Czigelkai

LAJOS-

forrás.

Jódtartalmu alkal. moriatikus nafronsa-vas ital. Elsőrendű Gyógyvíz. Dr. Oppolzer tanár elnevezése szerint "Magyarország csoda-gyógyvíze."

ISTVÁN-

forrás.

Legduasabb szik- és szénasav tartalmu Borvíz. Előszlatja a gyomor-bajokat és előmozdítja az emésztést; ezáltal elismert cholera-prüservatív.

Gróf ERDŐDY ISTVÁN ö excellenciájának forrás kezelősége Czigelkán, Sáros-megye.

Legkitünőbb kávé fajok

Valódi egri vörös bor.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint fűszer-, vegyes-, liszt- és festék kereskedésemben úgy a száraz mint az olajba törtött kész festékek minden színben a hozzá tartozó olajneműekkel megérkeztek. Mit a nagyérdemű közönségnek a legjutányosabb árak pontos a szolid kiszolgáltatást mellett bátorokodok ajánlani. Ugyiszintén fristöltésű Agnes, a valódi szántói-savanyú vizet jutányos áron kaphatók.

Vidéki megrendelések a legpontosabb kiszolgáltatást mellett a napi postával eszközöltnak.

Balassagyarmaton, 1887. évi június havában.

Teljes tisztelettel

Benkő József,

fűszerkereskedő a casinó mellett.

Ugyanitt egy jó családból való fiu tanulónak felvétetik

magyar pezsgő borok.

Hengermalmi liszt raktár.

Czipőárak!

Uri czugos czipők ugynevezett tiszticzipő jól erős-
sen és elegánsan kiállitva, minden mérték szerint páronként 3 ft 50. kr.

Női czugos czipők chagrin vagy zerge bőrből, elegáns páronként 3 ft.

Előleges pénzbeküldés vagy utánvét mellett kaphatók

BÁTORI ZS.-nál,

Budapest, Gyárutca 5. szám.

Arjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Nyomatott a kiadó tulajdonos Kék Lászlónál, B.-Gyarmat: n 18-7

Mészárosok figyelmébe!

Alulírt bith. előjárósága köztudomásra hozza, miszerint a kóser húsrakhatási jogosítványt ezec-
tul bármely mészárosnak megadja, ki ezt szorgalmazni kívánja és a rabintásos valamint a bithóság által eleve megállapított feltételeket elfogadni késznek nyilatkozik. Bővebb felvilágosításokkal a bithóság saivecen szolgál.

B.-Gyarmaton, 1887. június hó 16-án

A b.-gyarmati iur. bith. előjárósága nevében:

Welsz Salamon,
elnök